

You've been eating noodles / You can put it anywhere

(of/of en/of of en/en)

Schone kleertjes, warm eten, binnen de lijntjes kleuren. Als ik thuiskom ben ik moe, taken verdeeld volgens orba systematiek gekoeld kinderpakhuis .. zij zet een breiwerkje op en hij legt de krant zuchtend neer. Het andere uiterste is een levenslange wederzijdse obsessie, opgepitched met verwijzingen naar Cruel Intentions, mannenbrandstof, pink-a-pale en Elizecolumn 13½ terwijl het nakomelingschap zich beweegt tussen elke sociale cumuluswolk, van hipgebrilde voelgoedsskaters via Hun Soort Mensen, tot kinderen-studentengeneelkeprijs-inmiddelsweldehoofdprijs (v/h arbeiders).

Vanwege een verdieping in het wiedenwel-gegeven nam ik opvoed-DVD's door. Documentaires op DVD: een concurrerend stukje bie, want in de vidioot heeft dat niet; de Blokker evenmin. Maar men schiet dus wel van het ene uiterste in het andere. Vreemd is dat niet: intelligentie, normen en waarden, afkomst en toekomst. Jij bent misschien niet de maatschappij, maar veel, heel veel komt samen in het opvoeden.

Eerstgenoemd titelcitaat is een key-moment in de film Defenitely Maybe, toen de Zij de thuissituatie van cliënt in ogenschouw nam. Het tweede Cruel Intentions. Taboehintend, Internetgeneratielivelevelingetje featurend, als verhaallijn in literaire geschiedenis wortelend: sex en macht en manipulatie. Maar wij als midlifecrisis met gezonde filmische basis qed, hadden andere bedoelingen. Ons even duchtig in het onderwerp inlezen en met de TV is dat laagdrempeliger. Het meest gestructureerd is de Test in de Psychologie. Sla ik een populaire op, Roos Vonk, dan heb ik zonder veel moeite een gendertestje te pakken. Universeel, zowel als partner als in de opvoeding loop je ertegenaan. De documentairemaker scoort op afwisseling en effectbejag. Zelfbreisel, opvoeding lijdend aan originaliteit of juist niet, veel tekst en weinig puberimprovement in de DIY. SBB, zegt mijn schrijf-gidsje. En opvoeden, vergt dat geen structuur?

In de VPRO-serie waar ik uit put, was voor de psychologisch onderlegde veel te ontdekken. Dat is een manier om te prikkelen, te amuseren: more than meets the eye. Voor de snuggere dus, is het amusement, althans voornamelijk. De avonturenschrijver verwoordde het oudemannetjeszoalsHansWiegelstandpunt kinderen zijn hinderen, men haalde multiculti er nog es bij en pakte nog eens wat maatschappelijke misstanden mee. Ter afsluiting Vroeger, toen alles goed was, wat natuurlijk niet zo is. Een hele jaargang Elsevier in een programmaserie. Een eerste conclusie zou alvast zijn dat er een vermoeden bestaat van eenmaligheid bij de makers - wat tot op heden terecht is geweest.

Eerst even een sneer naar de hulpverleningssector. In hun zucht naar publicité, hun kennelijke vermogen bij commerciële zenders op TV te verschijnen (moet je als MKB directeur eens proberen) en wellicht zelfs de pillensector in de coulissen, is de olifant mug en vice versa. Aukje Delahay en Marianne van der Pool zijn pro's, en hun bundeltje is voor teevee veel te complex. Maar fraai is het parodiërende taalgebruik (het zijn dan ook consultants). Moeder Aygul wil een beetje gaan werken (stappenplan: bezoekje uitzendbureau) en manlief sputtert een beetje tegen en zou je dat wel doen terwijl de ouders klaarblijkelijk ook nog bij het gezinskwaliteit van leven betrokken zijn. Dat heet dan een rolpatroon en een culturele kloof. De balans is zoek is nogal een understatement voor de casus Jacqueline. "Het is de vraag of een adviesbureau beginnen de oplossing is," Vader vindt dat hij leuk is, slordig, helpt zijn vrouw met haar autoriteitsproblemen en carrière-issues. Haar de tafel laten dekken voor de gezinsmaaltijd is hem tot heden echter nog niet gelukt. Da's dus een accident waiting to happen in tweedegraads verliezersscriptstijl (zoek maar op). Onder thuis-werk-balans schijn je nogal wat persoonlijkheidsdefecten en communicatietekorten te kunnen containerbegrippen. Stappenplan: pfff, gut mijn kleine professor mijn onderontwikkelde kinderrechtter zeg jij nou ook es wat .. bij de vader dan maar, moe kan wel heel veel niet, wat eigenlijk wel.

Wat basis is, 3R en net erboven en wat dat in relaties betekent, is een beetje zoek. Misschien ligt dat ook aan het VPRO-publiek, dat evenzeer divers is. Samenstelling van uw publiek is de S (voegt hij in). bagage omvat de achtergrond en basis; wat weet men al en op welk abstractieniveau kunnen we insteken. Behoefte, welke boodschap willen we kwijt en wat wil de kijker zien.

Niettemin een paar highlights uit de serie die toch wel naar meer smaakte - en omdat weinig werd ge voice-overd zijn alle interpretaties van moi.

Situatie Taak Actie Resultaat

Vlotgebekte hockeydochter met consultantpotentieel. Disciplinelievende thuismoeder die dat serieus neemt, er zijn managementtraïnees die het met minder coaching moeten doen. Actie en reactie in wezen naar wederzijdse tevredenheid, alleen er was nog een ander kindje dat met een treffend beeld in het badwater wordt getoond (niet geschikt voor taalachterstanden).

Dunyadochter met Brabamoeder in genderspecifieke omgeving, want in contrast met Mies Bouwman wordt hier volop gewerkt aan de prépuberende zoon, die in vlot tempo mangemaakt wordt. Aldus inzichtgevend in culturele kloven op schoolpleinen, overigens. Teamspelen in arbeiderische situaties; geen werk voor mensen zonder incasservermogen en het is duidelijk wat hier gebeurt. Dochter. Tja. Vader -sinds jaar en dag binnen arbeiderscultuur- weet niet hoe zo iets werkt, zo'n ander chromosoom, wanneer hoor je d'r iets over en wat willen die? De situatie aan tafel spreekt boekdelen. Het plaatje dat moe schetst van de dochter echter, is een volkomen projectie van de moeder. Verrast hoort de dochter op van het feit dat ze verliefd zou zijn. Vergelijkt men met de vorige casus dan concludeert men inderdaad, dat ruzie communicatie is. Dan blijkt men in hoofdzaak inderdaad onzichtbaar. Op hoogst onverwachte plekken. Scherp gevonden, besmuikt neergezet want de officiële lezing is dat Berberse meisjes het perfect doen en happygolucky door het leven zweven, want HBO-diploma's halen maakt je in- en ongelukkig. Terwijl in een fabriek werken en weleens tegen een agent aanlopen natuurlijk fout is (in alle toonaarden). Volgens de media anno 2011 tenminste (gelukkig is men bij de overheid toch nog wel zo verstandig voldoende Justitieel budget te fourneren). Resultaat: ongewis.

Beroepsouders, waaronder -Bijstand. In een hoogst metafoorrijke training. Met pluizebollen, die door de trainer naar gelang de situatie dat vereist, recalcitrant ingezet worden of gezeglijk. "Dit is zijn motivatiepunt, nu wil hij het ook zelf, zie je wel? Nu dat zetje, geen ruk, een zetje" Resultaat: komt wel goed, maar tegen de dressuur-reflex blijft waakzaamheid geboden.

Ouders van toen. Zoals je vader het deed doe jij het ook. Op juist ongelooflijk, *niet*. Uit een dosis conflictmodel, bekend uit de jaren 70 kan een heleboel harmoniemodel voortkomen. Je blonde dochters rozeverven leidt echter niet tot die consultantsbaan van hun van ratio of logica. Waar -gek genoeg- ik de spreker nu helemaal op inschatte (Bills/Jobs, roze/blauw, u bent niet helemaal van de straat, hoop ik?). Resultaat, dat je dat even weet en je realiseert.

Groot gezin en de methodes zijn overerft. Nee zeggen is ook gewoon veel leuker, tussen die gierende hormonen¹. En een lijn trekken is iets wat je moet doen, wat niet noodzakelijkerwijs hetzelfde is als het te zeggen of uitstralen. Want de koters zijn niet degene wier beste vriendinnetje je wil zijn.

"Wat," bromt u gefrustreerd, zij het niet optimaal-, "is de portee. Het plan. En de conclusie."

Eenzijds is er veel maakbaar. Dat heeft u toch maar eventjes zonder kleerscheuren op weg geholpen. Op uw werk bereikt u ook wel eens een milestone of een target, maar dit is toch andere koek. Tegelijk maken de voorbeelden duidelijk dat overbelasting, oppervlakkigheid, perfectionisme en dressuur dreigen. En dan doe ik nog maar een greep, de mogelijkheden zijn eindeloos. Dode hoeken en blinde vlekken heeft iedereen. Het overzicht houden, aandacht verdelen; misschien is het juist daarom dat de echte goalgetters vaak kinderloos blijven.

A priori lijkt de **You can put it anywhere** relatie (op muziek van Rammstein (Fleischgeruch an der Luft, Flammenmeer, daar komt Jacob aangerend met zijn sikkels in zijn hand (deze vertaling klopt)) op gespannen voet te staan met gestopte sok, Miele afwasmachine en vader met pijp in Avenue featuring Ed vd E. en de levensfasen.

---

¹ Still, we usually think of lust as it pertains to sexuality. It is good to clear up a few misconceptions about the Christian view, at least as it is put forth by the Catholic Church:

"The Creator himself . . . established that in the (generative) function, spouses should experience pleasure and enjoyment of body and spirit. Therefore, the spouses do nothing evil in seeking this pleasure and enjoyment. They accept what the Creator has intended for them. At the same time, spouses should know how to keep themselves within the limits of just moderation." - Pius XII, Discourse, October 29, 1951.

In marriage, enjoyment is not the problem. Lust enters into marriage when sex is not a mutual expression of love, but rather the use of one person by another (even if the "use" is mutual). This, of course, breeds resentment and eventual alienation, even if the couple do not separate.

Another misconception is that Christians are obsessed with lust. While this may be true for some individuals, the Church simply applies the same rules to sex that we apply to everything else: all things must be made subject to the will of God, as revealed by Jesus Christ. There are correct times and places for many things in life ("To everything there is a season"). We simply state that sex is not an exception. Money, power, sex, reputation/honor or individualism can all become obsessions and even gods to us, but they are not evil in themselves.

(t zijn 300 woorden, maar is het antwoord op de lustvraag nee? Nee he)

Maar -u moet het maar zeggen als het bij u anders is- u leeft maar een keer, dus laat u het niet van de omstandigheden afhangen. Of van anderen. In het peer2peer netwerk wil het rolmodel nog wel eens helpen. Mijn ervaring leert mij, dat de volprezen communicatie in vrijgezel versus stelletje tekortschiet. Ook zonder dat die kennissen de wortels ferm in de arbeiderscultuur hebben steken, lijkt zelfs een verbloemd vissen naar opvoedactiek een impliciete aanval op functioneren, danwel intiemer dan informeren naar de bedprestaties ten opzichte van de vorige (zonder sproetjes).

"Wat," vraagt u geïntimideerd, zij het niet tot verlegenheid toe, "beveelt u aan?"²

Het compleetst is natuurlijk partnerkeuze en gezinssituatie qua functiepuntenanalyse integraal in het inkoopprocesontwerp mee te nemen (en in het gremium te smijten, wellicht in silicon te implementeren). Waartegenover datingsites staan en dat mannen nauwelijks wat te kiezen hebben. Enfin, op enig moment wil men iets weten. Als het werkt voor een assessment of voor een Mazdadealer, waarom niet voor u. Een dag met. Waarbij u het programma componeert rondom uw prioriteiten. Hecht u aan stressbestendigheid, wij adviseren de zeilcursus in het najaar. Idealiter met uitbrakende werkstudent naast het roer. Wilt u graag Vertrouwen, organiseer een dagje klimmuur. Ook goed voor het scoren van Ausdauer (met de pijngrens als kpi). Persoonlijk zweer ik bij het NK-Rapid, waarbij men bedenke dat voornoemde schalen en testen wat meer vanuit vrouwelijk perspectief gerekend waren en wij willen net wat anders dan hullie, voorzover dat nog niet aan de orde is geweest. Tata tin hopi ma mama ta uno so tin.

Zo is daar het plaatje. Voor de eenzame manmens zijn wij dat, tenzij u zelf ook mee wou doen natuurlijk. Nee, dan ook. Anyway. Tussen de rondes door heeft u eigenlijk geen klap te doen, zodat u zich voor de inhoud danwel de vorm waarin eea aangeboden wordt kunt interesseren. Ook zou u uw nagels kunnen gaan vijlen of op uw telefoon de beurskoersen kunnen volgen. U zou een opvoeder met het uiterlijk van Jambers kunnen uitvragen, want u wilt toch weten welke koters dan bij hem horen. Allemaal informatie die waardevol is, dacht ik.

Links overigens de Parade, ook een observationeel paradijselijk dingetje.

²

Behalve een nieuwe "Wat doen we met onze kinderen," maar nu met een Grotemensenbudget en een voice over die soms, dus ook niet steeds, toch iets uitlegt. Ach, voor de afwisseling eens omgekeerd gezegd, zonder aanzien des persoons. Of het is een dwaalspoor. Zie maar, ik heb ook niet alles in de SBB zitten. Het andere genoemde werkje; Delahay-van der Pool Twee carriers op een kussen, uitgeverij archipel, 2001 www.talentinbalans.nl.

Meer M/V J/M?

I dont live in the past its so long ago meets Aagje van puffelen, puberkinderen in 10 crisisferen en gewoon de vrouw van Stefan Edberg anticyclisch (man denk jij alleen maar aan seks ofzo? Dat het winter is, in plaats van gras groener-tijd). November 2011 staat er dan hardzakelijk bij.

rhp-producties.nl > artikelen >

- Rocco vs van Puffelen
- 10
- Norwoodtropheemokkel

Ennnnnnn .. november 2011 staat er dan hardzakelijk bij.

www.RHP-producties.nl